

اعلامیه مطبوعاتی

در سایه کشمکش غرب استعمارگر، در چند قدمی مکه و مدینه

ای امت اسلام! برخیز، آنان را از سرزمینت بیرون کن و میدانت را از شرشان پاک ساز!

(ترجمه)

عربستان سعودی با مشارکت ۱۳ کشور دیگر، ایجاد یک ائتلاف دفاعی چندملیتی دریایی را به رهبری خود اعلام کرد؛ اقدامی که به گفته آنان با هدف حفاظت از کشتیرانی بین‌المللی، راه‌های تجارت و انتقال انرژی در برابر تهدیدهای رو به افزایش در دریای سرخ، باب‌المندب و خلیج عدن صورت گرفته است. این اقدام پس از آن انجام شد که حملات گروه حوثی، هم‌پیمان ایران، یکی از پررفت‌وآمدترین گذرگاه‌های تجارتی جهان را با اختلال روبه‌رو ساخت.

هر کسی که با دقت به این اقدام بنگرد، به روشنی درمی‌یابد که هدف واقعی آن، حفاظت از اقتصاد کشورهای کافر استعمارگر غربی و تضمین رسیدن نفت به آن‌هاست؛ آن هم به بهای منافع مسلمانانی که خود صاحبان این نفت‌اند، و به دست حاکمان خائنی که انتقال مواد خام را برای به حرکت درآوردن چرخ اقتصاد کفاری تضمین می‌کنند که در هر گوشه‌ای از جهان، امت اسلام را زیر چکمه‌های خود خرد می‌سازند؛ در پایان این نشست نیز بیانیه‌ای صادر شد که از تشکیل این ائتلاف توسط ۱۴ کشور شرکت‌کننده، عربستان سعودی، کویت، بحرین، قطر، پاکستان، ترکیه، مصر، اردن، یمن، بنگلادش، نیجریه، سودان، جیبوتی و سومالی فدرال، استقبال کرد؛ در حالی که ابوظبی و مسقط به‌صورت علنی از این ائتلاف استقبال نکردند و فهرست سایر کشورهای دعوت‌شده نیز پنهان نگه داشته شد.

این ائتلاف، زمینه‌ساز بی‌ثباتی در قلب سرزمین‌های اسلامی و مقدمه‌ای برای رویارویی‌های طایفه‌ای است؛ چنان‌که عربستان سعودی در ۲۶/۰۷/۲۰۲۹ در کنار فرماندهی مرکزی آمریکا (سنتکام)، در حملات هوایی به شرق عراق مشارکت کرد؛ حملاتی که پس از متهم شدن عراق به انجام حملات در داخل خاک عربستان در روزهای ۲۷ و ۲۸ جولای ۲۰۲۶ صورت گرفت. این روند، حضوری است که واشنگتن آن را مدیریت و مهار می‌کند و هرگاه از صحنه کنار رود، آتش آن شعله‌ور می‌شود.

این ائتلاف مشکوک در حالی شکل گرفته است که تجاوز آمریکا و دست‌پرورده آن، رژیم یهود، علیه ایران، که از ۲۸ فروردین ۲۰۲۶ م در تنگه هرمز آغاز شده، همچنان ادامه دارد؛ و نیز پس از آن که حوثی‌ها در ۲۰ جولای ۲۰۲۶ م، محاصره دریایی کشتی‌های عربستان را در باب‌المندب اعلام کردند.

ریاض در سال ۲۰۱۵ م مأمور شد تا رهبری ائتلاف موسوم به «ائتلاف عربی» را بر عهده گیرد؛ ائتلافی که در چارچوب بازترسیم چهره خاورمیانه، پس از گذشت یک قرن از توافق‌نامه سایکس-پیکو ۱۹۱۶ م و مطابق با طرح‌های آمریکا در جنگ آن علیه تمدن اسلامی، شکل داده شد.

هر پژوهشگر منصف درمی‌یابد که دریای سرخ، که در جوار بیت‌الله الحرام در مکه مکرمه و مدینه منوره و مسجد نبوی قرار دارد، در طول تاریخ، دریایی کاملاً اسلامی بود؛ به‌گونه‌ای که کشتی‌ها و دریانوردان اروپایی، از پرتگالی‌ها و بریتانیایی‌ها گرفته تا فرانسوی‌ها و دیگران، از نزدیک شدن به آن محروم بودند. اما با افول دولت خلافت، این دریا به میدان رقابت میان بریتانیای استعمارگر قدیم و امریکای استعمارگر جدید تبدیل شد.

ائتلاف‌های بین‌المللی، تهدیدی برای صلح، برای سایر کشورها و منشأ شری فراگیر در عرصه بین‌المللی‌اند. آمریکا در سال ۱۹۹۱ م ائتلافی نظامی علیه عراق، در سال ۲۰۰۱ م علیه افغانستان و بار دیگر در سال ۲۰۰۳ م علیه عراق تشکیل داد؛ ائتلاف‌هایی که پیش از هر چیز، در خدمت منافع خود آمریکا بودند. از همین رو، لازم است برداشت ملت‌ها و دولت‌هایی که به اندیشه ائتلاف‌های بین‌المللی باور دارند، نسبت به این ائتلاف‌ها دگرگون شود.

ای اهل ایمان و حکمت! آیا در میان شما مردان رشید و استواری نیستند که برای برچیدن حاکمان مزدور، که شما را به فقر و مصیبت گرفتار ساخته، راه را برای تحقق خواسته‌های کفار استعمارگر هموار می‌کنند و خون شما را در راه منافع آنان می‌ریزند، قیام کنند؟! چه کسی از شما برای بیرون راندن پلیدی‌های این سرزمین رنج‌دیده، در جوار حرمین شریفین، به پا می‌خیزد تا پاکی و طهارت، همانند روزگار دولت خلافت، بار دیگر به آن بازگردد؟!

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمودند:

«ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةٌ عَلَى مَنَاجِ النُّبُوَّةِ»

ترجمه: سپس خلافتی بر منہج نبوت برپا خواہد شد.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایہ یمن